

plaent solitud del nostre despatx, incitem la visió retrospectiva de la nostra estada a la ciutat donostiarra, i lliures del seu brogit urbà, de converses apassionades, d'impaciències mal contingudes, de l'inquietant desordre d'organització i del record de tot un món d'invàlids que formant la romeria de la ingenuïtat, eren dolçament acollits dins de l'aristocràtica placidesa de Sant Sebastià, fem el balanç dels fruits obtinguts i palesem la buidor científica d'allò que hem vist i restem quelcom decebuts, però més serens que abans del nostre viatge.

Què en resta del tractament Asuero? Les deduccions que neixen d'allò que hem vist i oït, no poden tenir el caràcter de conclusions definitives i si solament el de simples apreciacions personals. Esperances fallides, llàgrimes de desillusió i el desengany dels pobres malalts que visqueren dies d'emoció i veieren una vegada més esfumar-se la clariana que els reia en mig de la grisor de la seva vida.

Resta, en ple segle xx, la fallida grotesca i definitiva de la premsa. Certament, la seva missió educativa i d'orientació de l'opinió pública, s'haurà de forjar de nou.

Resta un tant per cent esquitit de casos afortunats sense especificació nosològica per a formar un judici rigorosament científic.

Indubtablement, la Medicina no ha sofert cap gros trasbalsament amb això del Dr. Asuero. No així l'austeritat científica i la dignitat professional, espellingades per la taifa de mercaders del temple de la ciència.

Què en restarà del tractament Asuero?

Avui per avui sembla que la reflexoteràpia modifica el regíme anormal de la sensibilitat pertorbada. Pot tenir acció, doncs, sobre el símptoma dolor; sobre les alteracions funcionals derivades del mateix dolor, i sobre les alteracions funcionals derivades de determinats trastorns de la innervació simpàtica.

No hem d'esperar-ne cap resultat, en les malalties per lesió orgànica. I com sigui que en bona lògica, hem de negar l'existència de malalties funcionals, car que totes responen a lesions o anomalies anatòmiques, estructurals o bioquímiques, conegudes o inconegudes, visibles o invisibles, bé ens serà forçós de reduir als seus justos límits les aplicacions de la reflexoteràpia.

Permeti'ns, doncs, el Dr. Asuero de separar del seu *menú* de malalties tractables pel seu procediment, la glucosúria, les vàrices, les manifestacions orgàniques del reuma, la piorrea, les morenes i les epilèpsies. I deixem-lo reduït a l'acció calmant sobre les artràlgies reumàtiques i les àlgies neurítiques; i a una acció modificatriu sobre alguns vèrtixs psicoastènics, sobre els restrenyiments hipotònics i sobre les impotències funcionals defensives. Reservant-nos encara, el cotitzar la valor de tals tractaments, fins a la comprovació d'un efecte durador.

Tanmateix, fóra molt trist o molt còmic, que després de l'aldarull mogut pel cas Asuero haguéssim de recordar-nos del deslliurament del ratolí en la parida de les muntanyes.

Torelló.